

Sygn. akt II CNP 22/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 sierpnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 7 sierpnia 2013 r.
skargi W. B.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 23 kwietnia 2012 r.,
wydanego w sprawie z powództwa W. B.
przeciwko Bankowi Pekao - Spółce Akcyjnej
o umorzenie postępowania egzekucyjnego,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Skarga W. B. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 23 kwietnia 2012 r. została oparta na podstawie naruszenia art. 879 w zw. z art. 883 k.c.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia z punktu widzenia jej wymogów powinna odpowiadać ogólnym wymogom pisma procesowego oraz szczególnym wymogom przewidzianym dla tego środka prawnego w art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Artykuł 424⁵ § 1 k.p.c. określa wymogi skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia o charakterze konstrukcyjnym, niezbędne do uznania wniesionego środka za skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia w rozumieniu art. 424² § 1 k.p.c. Niespełnienie przez skargę któregokolwiek z wymogów określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. skutkuje jej odrzuceniem przez Sąd Najwyższy (art. 424⁸ § 1 k.p.c.). Należy do nich między innymi wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne oraz uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy oraz wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Skarżąca W. B. w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego z dnia 23 kwietnia 2012 r. ograniczyła się do stwierdzenia, że wzruszenie tego wyroku w inny sposób, w szczególności w trybie skargi kasacyjnej nie było możliwe. Nie stanowi to spełnienia wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zostało utrwalone stanowisko, że samo wskazanie przez skarżącego, iż od zaskarżonego orzeczenia nie przysługiwała skarga kasacyjna lub skarga o wznowienie postępowania nie odpowiada wymogowi wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia nie było możliwe w drodze innych środków prawnych (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 2012 r., I CNP 5/12, niepubl.). W świetle tego przepisu wymagane jest przedstawienie odpowiedniego wyводу prawnego pozwalającego

uznać, że skarżący wykazał brak możliwości wzruszenia zaskarżonego orzeczenia przy pomocy dostępnych środków prawnych. Niewystarczające jest zatem samo stwierdzenie o braku możliwości wzruszenia zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych, niepoparte stosowną argumentacją i przytoczeniem właściwych przepisów prawa.

Skarga wniesiona od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 23 kwietnia 2012 r. powyższego wymogu nie spełnia.

Z tych względów skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.